

Προσφυγή της Επιτροπής κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 20 Αυγούστου 1990

(Υπόθεση C-253/90)

(90/C 261/07)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Jean-Claude Sécché, νομικό σύμβουλό της, και την Μαρία Πατάκια, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 20 Αυγούστου 1990 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, προβαίνοντας σε κρατήσεις ως εισφορών ασφαλίσεως ασθενείας επί των πλεονεκτημάτων από επικουρική σύνταξη ή από οποιοδήποτε άλλο πλεονέκτημα επέχον θέση συντάξεως λόγω γήρατος, συμπλήρωσεως συνταξίμου χρόνου ή συντάξεως επιζώντος των κοινοτικών υπηκόων που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, θάσει της νομοθεσίας του οποίου δικαιούνται παροχές ασθενείας, παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου (1).
- β) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 13 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, εξαγγέλλει την αρχή της μιας και μόνης ισχύουσας νομοθεσίας, καθώς και την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ εισφορών και δικαιώματος για τη λήψη παροχών, αρχές που απορρέουν ήδη από το πνεύμα της συνθήκης ΕΟΚ, ιδίως δε από τα άρθρα της 48 και 51. Το γεγονός ότι το άρθρο 33 του κανονισμού δεν εφαρμόζεται στις επικουρικές συντάξεις δεν έχει αποφασιστική σημασία, διότι στην προκειμένη περίπτωση μεταξύ των εισφορών που κρατούνται επί των νομίμων συντάξεων και εκείνων που κρατούνται επί των επικουρικών δεν υφίσταται διαφορά ως προς τη φύση τους.

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 78.

Αναίρεση ασκηθείσα στις 22 Αυγούστου 1990 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Ιουνίου 1990 στην υπόθεση T-133/89, Jean-Louis Burban κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-255/90)

(90/C 261/08)

Ο Jean-Louis Burban, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Paul Noesen, δικηγόρο Λουξεμβούργου, τον οποίο όρισε και αντίκλητό του, άσκησε στις 22 Αυγούστου 1990 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 20 Ιουνίου 1990 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-133/89, Jean-Louis Burban κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να επικυρώσει τα αιτήματά του, όπως αυτά προδλήθησαν κατά τη δίκη σε πρώτο βαθμό (1), ήτοι:
 - να ακυρώσει την απόφαση της 3ης Ιουλίου 1989 της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/44/A με την οποία δεν έγινε δεκτός στο διαγωνισμό,
 - να ακυρώσει όλες τις μεταγενέστερες αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής του ανωτέρω διαγωνισμού, και ειδικότερα την απόφαση σχετικά με τον πίνακα επιτυχόντων, καθώς και κάθε άλλη συναφή προς αυτές απόφαση του αντιδίκου,
 - όλως επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της 15ης Μαΐου 1989 με την οποία ο ανααιρεσίων δεν έγινε δεκτός για πρώτη φορά στο διαγωνισμό.
2. να καταδικάσει το ανααιρεσίδλητο στα έξοδα λόγω αμοιρών των δικών κατ' εφαρμογήν είτε των άρθρων 69 παράγραφος 2 και 122 του κανονισμού διαδικασίας, είτε των άρθρων 69 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο και 122 αυτού, καθώς επίσης και στα έξοδα που αναγκάστηκε να υποβληθεί για τους σκοπούς της δίκης ο ανααιρεσίων, ιδίως δε στα έξοδα διορισμού αντικλήτου, μετακινήσεως, αλλά και αμοιβής δικηγόρων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 στοιχείο β) του κανονισμού διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Παραβίαση και εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογιακής αρχής του καθήκοντος αρωγής: με τη συστατική

(1) ΕΕ αριθ. C 254 της 7. 10. 1989.